

Edito

Szanowne Koleżanki,
Szanowni Koledzy,

Rozpoczynam to moje *Edito* wyrażeniem nadziei, że ani Wy ani Wasi bliscy, nie zostaliście dotknięci wirusem, czego w dalszym ciągu tego Wam życzę.

Minęły wakacje a okres wakacyjny to jak wiadomo „sezon ogórkowy”, w którym dzieje się niewiele i który w tym roku był jeszcze bardziej zubożony przez epidemię.

Z rozmów jakie przeprowadziłem i informacji od naszych koleżanek i kolegów oraz znajomych, wynika, że działalność w ich stowarzyszeniach praktycznie zamarła. Nie dotyczy to tylko naszych stowarzyszeń technicznych, ale wiem z mojego francuskiego „podwórka”, że dotyczy to całości stowarzyszeń i organizacji.

W czerwcu wydawało się wszystkim, że sytuacja sanitarna była mniej-więcej opanowana i że wszystko idzie „ku dobremu”. Niestety w chwili obecnej sytuacja się wydatnie pogorszyła i nadejście jesieni z grypą nie wróży nic dobrego a i widoczność na dalszą metę nie jest jasna.

W tej sytuacji praktycznie całość zaplanowanych wydarzeń i przesuniętych pierwotnie na jesień, musiały ulec anulacji w roku 2020 i została przeniesiona na wiosnę 2021, z nadzieją, że sytuacja sanitarna pozwoli na powrót do normalnej działalności z obecnością fizyczną członków.

Sytuacja ta zmusiła stowarzyszenia, podobnie jak i większość przedsiębiorstw, do działalności na odległość za pośrednictwem internetu i aplikacji wideo-konferencji. Wymagało to pewnego dostosowania się społeczeństwa do tej nowej formy komunikowania się, co nie zawsze było łatwe dla wszystkich, zwłaszcza osób starszych. Nie tylko z uwagi na konieczność posiadania odpowiedniego wyposażenia (komputer z dobrym podłączeniem do sieci internetowej, kamerą i mikrofonem), ale również nabycia pewnych znajomości manipulowania sprzętem a także przelamania pewnych oporów ukazania siebie innym na ekranie i rozmowy z ekranem. Osobiście spotkałem się z dwoma przypadkami skrajnymi. Z jednej strony 80-letnia pani, która wyposażyła się w cały sprzęt aby móc nadal uczestniczyć w kursie języka angielskiego, z drugiej 45-latką, używającą na codzień komputera, która się wycofała z kursu, uważając, że „źle wychodzi” na ekranie!

Cokolwiek byśmy jednak nie powiedzieli, internet, tele-praca (jakkolwiek wiele osób skarży się na trudności prowadzenia projektów i przeciążenie tego typu całodzienną pracą) i wideo-konferencje uratowały od zniknięcia wiele przedsiębiorstw, a stowarzyszeniom pozwoliły na utrzymanie względnej kohezji wśród członków.

O tym, w jaki sposób prowadziliśmy w tych warunkach działalność w EFPsNT i jej stowarzyszeniach członkowskich, poinformuję w rozdziale dotyczącym życia Federacji niniejszego wydania „Flash Info”.

Janusz Ptak
Sekretarz Generalny

Z ŻYCIA FEDERACJI

➔ **9. września br.** - miało miejsce kolejne, pierwsze po wakacjach, video-zebranie Sekretariatu Generalnego, zorganizowanego za pośrednictwem internetu i aplikacji MEET, w którym uczestniczyli: Prezes Federacji i STP Kol. Piotr Świeboda, członkowie SG: Kol. Janusz Ptak, Kol. Krzysztof Ruszczyński i Kol. Katarzyna Marucha, Przewodnicząca Komisji Statutowo-Rewizyjnej Kol. Ewelina Wachnicka oraz Prezesi stowarzyszeń członkowskich : Kol. Lucjan Sobkowiak (SITPF), Kol. Józef Buczak (VPI), Kol. Wojciech Stankiewicz (SNPL) i Kol. Andrzej Kajzer (ZFPITN).

Poniżej zdjęcie uczestników zebrania sporządzone przez Kol. Andrzeja Kajzera. Z uwagi na fakt, że zapewne nie wszyscy czytelnicy będą mogli rozpoznać ujęte na zdjęciu osoby, poniżej zamieszczam opis zdjęcia. W pierwszym rzędzie od lewej: *A.Kajzer, E.Wachnicka, L.Sobkowiak*, w drugim rzędzie: *K.Marucha, J.Buczak, K.Ruszczyński*, w trzecim rzędzie: *J.Ptak, W.Stankiewicz i P.Świeboda*.

W trakcie zebrania podzielono się informacjami ze stowarzyszeń odnośnie sytuacji zdrowotnej ich członków oraz działań jakie starają się prowadzić na odległość. Z relacji wynikało, że SITPF, STP i SNPL rozpoczęły co-miesięczne zebrania zarządów za pośrednictwem wideo-konferencji.

Kol. P.Świeboda poinformował o decyzji zarządu STP o anulacji uroczystości 80-lecia STP i tym samym fizycznego spotkania się członków Federacji w roku bieżącym z uwagi na sytuację sanitarną i brak widoczności na termin jej poprawy i o przełożeniu uroczystości na jesień 2021 r. Natomiast konferencje „Czwartek4you” będą organizowane internetowo.

Kol. L.Sobkowiak wspomniął o wideo-konferencji Kol. Tomasza Krysińskiego i Kol. Kamili Dębskiej pt. *“Intelligence Artificielle dans l'Aviation”*, która miała miejsce 30. czerwca od godz. 16:30 i która była sukcesem. Odyła się ona w języku francuskim z obszernymi fragmentami na język polski. Następnie przedstawił program na jesień 2020 r. m.in. zaplanowane następane wideo-konferencje: 24. września pani Renaty Cabas pt. *«E-commerce en Europe et aux Etats Unis, opportunités et menaces»* a w listopadzie na temat technologii «5G». Zaplanowane jest również na 28. listopada br. Walne Zebranie sprawozdawczo-wyborcze SITPF. Metoda jego przeprowadzenia będzie przedyskutowana na najbliższym zebraniu zarządu.

Kol. K.Ruszczyński poinformował o Walnym Zebraniu NOT, w którym uczestniczył jako delegat STP, będącym członkiem NOT. Walne Zebranie zostało przeprowadzone zdalnie a dużym sukcesem.

Kol. W.Stankiewicz poinformował, że z uwagi na niemożliwość udania się do Wilna wielu prelegentów, SNPL było zmuszone do przeniesienia konferencji pt. *„Wojna polsko-bolszewicka i jej implikacje dla Europy (aspekty historyczne, geopolityczne, ekonomiczne i kulturowe)”* na wiosnę przyszłego roku.

SNPL również organizuje Walne Zebranie sprawozdawczo-wyborcze we wrześniu br. Aktualny Prezes Kol. Henryk Malewski kończy swój drugi i ostatni mandat. Tak więc po WZ SNPL będzie mieć nowego Prezesa.

Koledzy Prezesi Andrzej Kajzer i Józef Buczak poinformowali o powolnym rozpoczęciu działań swoich stowarzyszeń w sytuacji sanitarnej, która nie ułatwia zadania.

Omówiono kwestię Walnego Zebrania sprawozdawczo wyborczego. Propozycję Sekretarza Generalnego Kol. J. Ptaka zorganizowania zdalnego Walnego Zebrania sprawozdawczo-wyborczego, zgodnie ze Statutem oraz celem utrzymania pewnej dynamiki Federacji, uczestnicy wideo-zebrania poparli jednomyślnie. Ustalono jego datę na **30. listopada br.** (NB – data imienin Kol. Andrzeja Kajzera!) o **godz. 17:00 CET** (16:00 czasu UK, 18:00 czasu Litwy). Zostań przygotowane i przesłane uprzednio do stowarzyszeń sprawozdania prezesa, sekretarza generalnego i skarbnika. Zebranie odbędzie się zdalnie przez wideo-konferencję z zachowaniem reguł odnośnie uczestnictwa, liczby delegatów, upoważnień, itd.

Kol. J.Ptak ponownie zaproponował, aby z uwagi na fakt, że działalność Federacji była i nadal jest ograniczona wyłącznie do zebrania na odległość i z tego tytułu nie ma dużych wydatków, uznać ten rok za „biały”, tzn. nie wymagać wpłaty składek na rok 2021. Składki stowarzyszeń byłyby przeniesione automatycznie na rok 2021. Propozycja ta została przyjęta jednogłośnie.

Omówiono także kwestię wityny internetowej oraz nadsyłania artykułów do „Flash Info” Federacji. Kol. J.Ptak poinformował, że przygotowuje następane wydanie i prosi o artykuły. Kol. A.Kajzer obiecał przesać artykuł nt. niemieckiego stowarzyszenia inżynierów VDI. Natomiast Kol. Krzysztof Ruszczyński wystąpił z propozycją napisania artykułu nt. braku inżynierów w strukturach administracyjnych państwowych, wojewódzkich, miejskich itd., w przeciwieństwie do sytuacji jaka miała miejsce w okresie II RP, kiedy to w najwyższych władzach kraju zasiadali wybitni inżynierowie, z wielkim pożytkiem dla kraju. Kol. Henryk Malewski poinformował emailowo, że przygotowuje artykuł z działalności SNPL po jego walnym zebraniu we wrześniu.

Ustalono także datę następnego wideo-zebrania na 7. października br. o zwyczajowej godzinie.

➔ **7. października br.** - miało miejsce kolejne, drugie po wakacjach, wideo-zeszywanie Sekretariatu Generalnego, zorganizowanego za pośrednictwem internetu i aplikacji MEET, w którym uczestniczyli: członkowie SG: Kol. Janusz Ptak, Kol. Katarzyna Marucha oraz Kol. Bożena Prochaska, Przewodnicząca Komisji Statut.-Rewizyjnej Kol. Ewelina Wachnicka oraz Prezesi stowarzyszeń członkowskich : Kol. Lucjan Sobkowiak – SITPF, Kol. Józef Buczak – VPI, Kol. Wojciech Stankiewicz – SNPL, Kol. Andrzej Kajzer – ZFPITN oraz Kol. Arnold Piotrowicz – STIPL.

Poniżej zdjęcie uczestników zebrań sporządzone przez Kol. Andrzeja Kajzera. W pierwszym rzędzie od lewej: *A.Kajzer, W.Stankiewicz, B.Prochaska* w drugim rzędzie: *A.Piotrowicz, J.Ptak i E.Wachnicka*, w trzecim rzędzie: *J.Buczak, L.Sobkowiak i K.Marucha*.

Poświęcono sporo czasu na relacje uczestników zebrań o sytuacji w krajach stowarzyszeń członkowskich oraz o sytuacjach osobistych. Wynika z nich, że we wszystkich krajach obserwuje się wzrost zachorowań na Covid-19 prowadzący do wzmocnienia rygoru sanitarnego w różnym stopniu w poszczególnych krajach europejskich. Koronawirus nie dotknął jednak jak do tej pory członków stowarzyszeń. Poniżej kilka informacji ze stowarzyszeń.

Kol. Lucjan Sobkowiak poinformował o wydarzeniach w SITPF. 24 września od godz. 19:00 miała miejsce interesująca wideo-konferencja pani Renaty Cabas pt. *«E-commerce en Europe et aux Etats Unis, opportunités et menaces»*. Na 29 października jest zaplanowana wideo-konferencja dyrektora projektu NGMN, pana Rémi Thomas na bardzo aktualny temat *«5G»* pt. *„5G – technologie du futur”*. Link dostępu do konferencji zostanie rozesłany członkom EFPSTN. Zaplanowane na 21. listopada br. Walne Zebranie sprawozdawczo-wyborcze SITPF.

Z kolei Kol. W.Stankiewicz poinformował o Walnym Zebraniu sprawozdawczo-wyborczym 25 września br. Aktualny Prezes Kol. Henryk Malewski skończył swój drugi i ostatni mandat i nowym Prezesem SNPL został wybrany Kol. Wojciech Stankiewicz.

Serdeczne gratulacje i życzenia sukcesów w tej funkcji dla nowego Prezesa złożył w imieniu uczestników Kol. J.Ptak.

Koleżdy Prezesi: Andrzej Kajzer, Józef Buczak i Arnold Piotrowicz poinformowali kolejno o sytuacjach w swoich stowarzyszeniach, które niestety w obecnej sytuacji sanitarnej, są bardzo ograniczone.

Taka wymiana informacji ogólnych i osobistych jest niezbędna celem otrzymania kohezji między delegatami stowarzyszeń w tym trudnym okresie przymusowej izolacji. Uczestnicy wideo-zeszywania wyrazili duże zadowolenie z tych spotkań na odległość i zaproponowali poza-zeszywaniowe **wideo-spotkanie apertifowe w dniu 21 października o godz.17:00 CET**. Spotkanie zorganizuje jak zazwyczaj Kol. J.Ptak za pośrednictwem internetu i aplikacji MEET.

W związku ze zbliżającym się Walnym Zebraniem sprawozdawczo-wyborczym w dniu **30. listopada br.**, które odbędzie się zdalnie, omówiono kwestię przygotowania sprawozdań SG, Prezesa oraz Skarbnika oraz przedłożenia go Komisji Statutowo-Rewizyjnej. Sekretarz Generalny przypomniał o konieczności posiadania pełnomocnictwa swoich stowarzyszeń przez delegatów, którzy wezmą udział w WZ. Rozważano możliwe kandydatury na Sekretarza Generalnego, który byłby wybrany na WZ.

Omówiono także zawartość następnego wydania „Flash Info” oraz kwestie finansowe.

Kol. J.Ptak wypowiedział się w sprawie Encyklopedii Polonii pod redakcją prof. Zbigniewa Piaska, która się ukazała w ostatnich dniach i braku w niej artykułu nt. Federacji.

Ustalono datę następnego wideo-zeszywania na **środek 4.11 o godz. 17:00 czasu CET**.

KONFERENCJE

➔ **24. września 2020 r.** – SITPF zorganizowało za pośrednictwem internetu i aplikacji MEET półtóra-godzinną wideo-konferencję

w języku francuskim pani **Renaty Mrozowicz-Cabas** nt. **E-commerce w Europie i USA**.

Renata Mrozowicz-Cabas jest adiunktem i wykładowcą na Uniwersytecie Paris 8 (Institut Universitaire de Technologie) we Francji oraz w The Packaging School w Stanach Zjednoczonych.

Wykłada marketing strategiczny, strategię biznesu, handel elektroniczny (e-handel) i socjologię zachowań konsumenckich na uniwersytetach we Francji i Stanach Zjednoczonych. Broni swoją pracę doktorską na temat „E-commerce w Europie i Stanach Zjednoczonych” w 2020 roku.

Konferencja była poświęcona tematowi dominacji internetowych metod nadzoru konsumentów przez e-commerce i Gafam. Co to jest handel elektroniczny? Kim jest Gafam? Dlaczego iw jakim celu algorytmy znajdują się w samym sercu naszego przeglądania Internetu? W dobie big data w świecie nowych technologii pojawiają się zagrożenia i szanse.

➔ **29. października 2020 r.** – SITPF organizuje za pośrednictwem internetu i aplikacji MEET konferencję nt. bardzo popularnego tematu komunikacji 5G. Konferencja **„5G – technologia przyszłości”** będzie wygłoszona przez pana **Rémi Thomas**, Dyrektora projektu NGMN. Stowarzyszenie Next Generation Mobile Networks (NGMN) jest zrzeszeniem operatorów telefonii komórkowej, sprzedawców, producentów i instytutów badawczych.

Zostało założone przez głównych operatorów telefonii komórkowej w 2006 r. Jako otwarte forum do oceny potencjalnych technologii w celu opracowania wspólnego poglądu na rozwiązania dla następnej ewolucji sieci bezprzewodowych. Jego celem jest zapewnienie pomyślnego komercyjnego uruchomienia przyszłych mobilnych sieci szerokopasmowych poprzez mapę drogową technologii i przyjazne testy dla użytkowników. Jej biuro znajduje się we Frankfurcie w Niemczech.

NGMN Alliance uzupełnia i wspiera organizacje normalizacyjne, zapewniając spójny obraz wymagań operatorów komórkowych. Rezultaty projektu sojuszu zostały docenione przez takie grupy, jak 3rd Generation Partnership Project (3GPP), TeleManagement Forum (TM Forum) oraz Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE).

➔ **17. września 2020 r. o godz. 19:00** – miał miejsce pierwszy powakacyjny wykład z cyklu „Czwartek 4you” zorganizowany przez Stowarzyszenie Techników Polskich za pośrednictwem internetu i aplikacji ZOOM.

Wykład pt. **„Dlaczego niewiedza szkodzi? - techniczne aspekty przygotowania praktyków laseroterapii estetycznej”** wygłosiła pani **Magdalena Aitta-Motte**, która od 20 lat zajmuje się laserami w estetyce, związaną z tym pracą naukową i szkoleniem specjalistów z zakresu laseroterapii. Jej dorobek naukowy w dziedzinie laserów medycznych został doceniony przez American Society For Laser Medicine And Surgery, do którego została przyjęta jako pierwsza Polka. W Wielkiej Brytanii założyła Certifa Aesthetics Training Academy, akredytowanej przez British Medical Laser Association oraz Medicines and Healthcare product Regulatory Agency.

Podczas wykładu prelegentka podzieliła się z swoimi doświadczeniami oraz spostrzeżeniami na temat pracy innych szkoleniowców oraz ich podejścia do spraw związanych z bezpieczeństwem zabiegów wykonywanych z użyciem laserów i IPL.

➔ 25 września 2020 r.

Na tą datę zostało przełożone, z uwagi na panującą pandemię i obowiązujące przepisy sanitarne, **Walne Zebranie SNPL**, zaplanowane na wiosnę br.

Poniżej zamieszczamy sprawozdanie **prof. Henryka Malewskiego**, Prezesa SNPL w latach 2014-2020.

Każde walne zebranie sprawozdawczo-wyborcze organizacji pozarządowej jest nie tylko okazją do podsumowania minionego roku i wytyczeniem pewnych kierunków działalności na rok następny, ale też do zastanowienia się nad głębszymi problemami egzystencjalnymi. Do tych ostatnich należą takie problemy, które dotyczą zarówno strategicznych celów, jak też form codziennej rutynowej pracy. Jaka jest misja SNPL, jego cele strategiczne i zadania bieżące? Te pytania musimy formułować przed zebraniem sprawozdawczo-wyborczym i w jego trakcie, kiedy członkowie Stowarzyszenia decydują o absolutorium dla odchodzących władz i szczególnie wtedy, gdy głosują na kandydatów na nowego prezesa i członków nowego Zarządu. Nowe władze (prezes i członkowie Zarządu) wnoszą nowe pomysły i idee, w pewnym sensie „burzą” rutynowe działania poprzedników. *Quo vadis?* To nie jest tylko pytanie retoryczne. Nowy prezes i odnowiony Zarząd Stowarzyszenia muszą podjąć ważne decyzje dotyczące nowej kadencji, określić podstawowe cele i zadania, formy i metody działania, generalnie określić strategię SNPL – czy to będzie kontynuacja, czy też zupełnie nowa jakość? Jako osoba, której członkowie SNPL powierzyli kierowanie działalnością Stowarzyszenia w ciągu dwóch ostatnich kadencji, pragnę podzielić się pewnymi refleksjami z lat 2014–2020 oraz wyrazić nadzieję, że nowe władze SNPL potrafią wypracować odpowiednie do zmieniającej się rzeczywistości strategię, zachowując wszystko to, co było pozytywnego w naszej działalności z lat poprzednich oraz wysuwając nowe zadania i poszukując innowacyjnych form i metod. Ważnymi czynnikami charakteryzującymi działalność SNPL w ostatnich kadencjach były: ciągłość, transparentność, aktywność, akcentowanie misji Stowarzyszenia, a także dobra komunikacja, rekrutacja nowych członków, współpraca krajowa i międzynarodowa z partnerami oraz wielokierunkowa wymiana informacji. Musimy pamiętać, że **misją Stowarzyszenia jest konsolidacja potencjału naukowego mniejszości polskiej na Litwie oraz udział w tworzeniu jej elit poprzez działalność naukową, promocję nauki, zachęcanie młodych zdolnych osób do wybierania niełatwej, ale jakże niezbędnej dla Polaków z Litwy, ścieżki naukowej**. Celem Stowarzyszenia jest koordynacja działalności jego członków, reprezentowanie i obrona ich interesów oraz wspieranie realizacji tych interesów. Stowarzyszenie kontynuuje i rozwija postępowe tradycje Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Wilnie, działającego od 1907 r.

Z powodu pandemii COVID-19 walne zebranie sprawozdawczo-wyborcze SNPL odbyło się dopiero w dn. 25 września 2020 r. Sprawozdania z działalności prezesa i Zarządu SNPL za ubiegły rok i minioną kadencję zostaną zamieszczone na stronie internetowej Stowarzyszenia oraz w jubileuszowym tomie 20 „Rocznika SNPL”. W niniejszym tekście pragnąłbym przedstawić tylko kilka faktów z lat 2014 – 2020, kiedy byłem prezesem Stowarzyszenia oraz podkreślić, że od 2014 r. SNPL jest

pełnoprawnym członkiem EFPST. Muszę zaznaczyć, że przystąpienie SNPL do EFPST było poważną decyzją, która nie tylko wprowadziła Stowarzyszenie na „europejskie salony” i otworzyła nowe horyzonty, ale też postawiła przed nami nowe cele i zadania. Od czasu przystąpienia do EFPST aspekt naukowo-inżynierski w działalności Stowarzyszenia stał się coraz bardziej widoczny. Jego kulminacją było przewodnictwo SNPL w Federacji w 2019 r., co wiązało się dla nas z nowymi obowiązkami, ale też wskazało kierunek nowych możliwości współpracy. Warto podkreślić, że współpraca w ramach Federacji opierała się na zrozumieniu i poszanowaniu odrębności oraz koleżeńskich stosunkach z przyjaciółmi ze stowarzyszeń we Francji, Anglii, Niemczech i Austrii. Szczególne miejsce w tej współpracy zajmował i nadal zajmuje Sekretarz Generalny EFPST, Kolega Janusz Ptak, który nie tylko był „motorem” wielu inicjatyw, wspierałem organizatorem i koordynatorem, ale dzięki swej energii i naturalnej empatii potrafił zarazić entuzjazmem też innych.

W 2014 r. (jeszcze za kadencji poprzedniego prezesa, Bogusława Grużewskiego) rozpoczęliśmy prace nad nowelizacją Statutu SNPL, który został zarejestrowany w dn. 15 września 2014 r. W znówelizowanym Statucie znalazło się kilka znaczących zmian, wśród których warto wymienić takie jak: ograniczenie możliwości wybierania tej samej osoby na stanowisko prezesa do dwóch kadencji z rzędu, nowe kategorie członkostwa w Stowarzyszeniu etc.¹.

W dn. 24 kwietnia 2014 r., kiedy odbyło się walne zebranie sprawozdawczo-wyborcze SNPL, na którym zostałem wybrany na prezesa, na liście Stowarzyszenia było 58 członków. W dn. 25 września 2020 r. na liście członków SNPL mieliśmy: **74 członków zwyczajnych, 5 członków wspierających, 4 członków seniorów oraz 4 członków honorowych**. W lipcu br. doktorat obronił członek wspierający SNPL, historyk **Tomasz Bożerocki**. W dn. 9 października 2020 r. doktorat obroniła też fizyk **Marzena Mackojt-Sinkevičienė**. Oboje zmienili swój status z członka wspierającego na członka zwyczajnego SNPL.

W latach 2014–2020 działalność Zarządu Stowarzyszenia nie tylko została sformalizowana i uporządkowana², ale i sferunkowana, przede wszystkim na realizację zadań *stricte* naukowych i promujących naukę. Za miniony okres SNPL zorganizowało 5 dużych międzynarodowych konferencji naukowych. W 2020 r. VII Międzynarodowa Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa pt. *Wojna polsko-bolszewicka i jej implikacje dla Europy (aspekty historyczne, geopolityczne, ekonomiczne i kulturowe)* została odwołana ze względu na pandemię i rządowe restrykcje dotyczące przeprowadzania imprez masowych. Ważnym i zostawiającym trwałe ślady kierunkiem działalności Stowarzyszenia była działalność wydawnicza, której najważniejszym osiągnięciem było regularne wydawanie pod koniec roku kalendarzowego „Rocznika SNPL”. Merytoryczny i edytorski poziom naszego pisma naukowego w tym okresie stale rósł. W końcu 2014 r. poczyniliśmy kroki ku temu, aby on został oceniany. „Rocznik Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy” (ISSN 1822-3915) pozytywnie przeszedł proces ewaluacji

ICI Journals Master List 2014, której wynikiem było przyznanie wskaźnika ICV (Index Copernicus Value) w wysokości **31,06** pkt. Wskaźnik ICV 2015 r. wzrósł do **44,20**, a za 2018 r. wskaźnik ten wynosił już **65,37** pkt.

Ważnym kierunkiem działalności naukowej Stowarzyszenia były międzynarodowe kongresy i konferencje naukowe³. Tylko w ostatnich latach jako przedstawiciele SNPL uczestniczyliśmy w kilku znaczących kongresach o skali światowej:

– w czerwcu 2016 r. we Wrocławiu odbył się **XXV Kongres Techników Polskich oraz III Światowy Zjazd Inżynierów Polskich**, w którym uczestniczyłem jako przedstawiciel SNPL;

– w październiku 2017 r. odbył się **V Kongres Polskich Towarzystw Naukowych w Świecie**, zorganizowany przez Polską Akademię Umiejętności w Krakowie, na którym zaprezentowałem referat o Stowarzyszeniu opracowany wspólnie z poprzednimi prezesami Stowarzyszenia;

– w dn. 11–14 września 2019 r. w Pułtusku odbyło się **II Światowe Forum Nauki Polskiej poza Granicami Kraju**, zorganizowane przez Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”. W jego obradach aktywnie uczestniczyli: prof. dr hab. Romuald Brazis (*online*), doc. dr Barbara Dwilewicz, dr Renata Karpicz, prof. dr Henryk Malewski, prof. dr Wojciech Stankiewicz, dr Mirosław Szejbak⁴;

– w dn. 13–15 czerwca 2019 r. nasi przedstawiciele prof. dr Wojciech Stankiewicz i dr Mirosław Szejbak aktywnie uczestniczyli w Krakowie w **IV Światowym Zjeździe Inżynierów Polskich oraz XXVI Kongresie Techników Polskich**.

SNPL każdego roku samodzielnie organizuje międzynarodowe konferencje naukowe, dotychczas odbyły się następujące:

– w 2019 r. VI Międzynarodowa Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa pt. **Od Unii Lubelskiej do Unii Europejskiej i...** (aspekty historyczne, społeczno-polityczne, prawne i kulturowe);

– w dn. 11 października 2019 r. Międzynarodowa Konferencja Naukowo-techniczna pt. **Rola nauki i techniki w szybko zmieniającej się rzeczywistości**, zorganizowana przy wsparciu Sekretariatu Generalnego EFPST;

– w 2018 r. V Międzynarodowa Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa pt. **Setna rocznica rozpadu imperiów. Państwa narodowe a kwestia mniejszości narodowych w Europie** (aspekty historyczne, społeczno-polityczne, prawne i kulturowe);

– w 2017 r. IV Międzynarodowa Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa pt. **Nauka a oświata mniejszości narodowych w Europie: wczoraj, dzisiaj, jutro (aspekty edukacyjne, społeczno-polityczne, prawne i historyczne)**;

– w 2016 r. Międzynarodowa Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa pt. **Mniejszości narodowe – szansą, wyzwaniem czy zagrożeniem bezpieczeństwa narodowego?**

– w 2015 r. Międzynarodowa Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa pt.

³ Więcej informacji można znaleźć w „Rocznikach SNP”L, które są zamieszczone na stronie internetowej - <http://snpl.lt/archiwum.php>.

⁴Szerzej o tym zob.: *II Światowe Forum Nauki Polskiej poza Granicami Kraju (Pułtusk, Polska)*, „Rocznik SNPL” 2019, s. 480-482.

¹Zob.: [http://snpl.lt/files/Statut_SNPL_\(2014%20r.\)_red.pdf](http://snpl.lt/files/Statut_SNPL_(2014%20r.)_red.pdf).

² W latach 2014-2020 odbyło się 68 posiedzeń Zarządu SNPL – zob.: <http://snpl.lt/protokoly.php>.

Integracja i wyłączenie: prawa językowe mniejszości narodowych w Europie”.

Każdego roku SNPL jest współorganizatorem tradycyjnych międzynarodowych konferencji z cyklu **Nauka a jakość życia** (główny organizator - USPV z prof. Romualdem Brazisem na czele). Wspieraliśmy również organizowanie innych konferencji, np. w październiku 2019 r. Stowarzyszenie Elektryków Polskich z okazji swego stulecia zorganizowało w Wilnie konferencję naukową pt. **Rozwój elektryki w Wilnie i działalność Stowarzyszenia Elektryków Polskich**. We wrześniu 2019 r. byliśmy współorganizatorami Międzynarodowej Konferencji Naukowej pt. **Litwa-Polska: Warsztaty z fizyki i technologii (Lithuania-Poland Workshop on Physics and Technology)**.

Stowarzyszenie NPL sporo uwagi poświęca działalności promującej naukę: każdego roku organizuje konkursy dla młodych naukowców i studentów, prowadzi wykłady dla słuchaczy Uniwersytetów Trzeciego Wieku oraz prelekcje dla uczniów szkół polskich na Wileńszczyźnie.

Działalność SNPL była prowadzona planowo, gdyż po każdym walnym zebraniu sprawozdawczym opracowywano roczny plan działań. Zarząd opracowywał także strategię swej działalności na kadencję.

Na walnym zebraniu sprawozdawczo-wyborczym, które odbyło się w dn. 5 września 2020 r., na nowego prezesa SNPL jednoznacznie został wybrany **prof. dr Wojciech Staniewicz**. W Stowarzyszeniu działa on od momentu jego powstania, kilkakrotnie piastował stanowisko zastępcy prezesa SNPL.

W nowo wybranym Zarządzie SNPL mamy osoby, które pracowały w nim w poprzedniej kadencji, są to: doc. dr Barbara Dwilewicz (językoznawca), dr Jan Kolenda (fizyk), doc. dr Krystyna Moroz-Łapin (informatyk), dr Mirosław Szejbak (matematyk). Ponadto do Zarządu zostali wybrani: dr hab. Alina Grynia (ekonomista), dr Renata Karpicz (fizyk), prof. dr Aleksander Waszkiewicz (prawnik) i dr hab. Jarosław Wołkonowski (politolog).

Uczestnicy walnego zebrania nie tylko pozytywnie ocenili działalność poprzednich władz SNPL, złożyli gratulacje dla nowego prezesa i odnowionego Zarządu Stowarzyszenia, ale też wystąpili z szeregiem propozycji i inicjatyw. Przy filiżance herbaty (przestrzegając zasad dystansu społecznego wymuszonego przez pandemię COVID-19) członkowie Stowarzyszenia jeszcze długo dyskutowali na temat roli naszej organizacji w życiu społecznym, aktualnych problemów oraz perspektyw działalności.

Informację opracował prof. dr Henryk Malewski

PANDEMIA w EUROPIE

Aby dopełnić obrazu odnośnie sytuacji panemii w Europie, załączam poniżej artykuł prof. Bogusława Gruzewskiego, członka Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy.

Koronawirus na Litwie

Od połowy stycznia 2020 roku na Litwie już było głośno o epidemii w Chinach, o koronawirusie i możliwych skutkach jego

rozpowszechniania się w świecie. Ale przypadki z gorączką krwotoczną Ebola (wirus Ebola) oraz ptasią grypą przyzwyczaili mieszkańców i władze państwa, że te epidemie i podobnego rodzaju zagrożenia naszego państwa, a przynajmniej tej części Europy, nie dotyczą. Takie problemy to tam gdzieś, nie u nas. Ludzie śmiało planowali urlopy zimowe i masowo wybierali się na narty na północ Włoch. Jeszcze w końcu lutego b.r. Prezydent Litwy Gitanas Nausėda (wybrany w maju 2019 r.) demonstracyjnie wybrał się z małżonką na mecz koszykarski Euroligi Žalgiris (Kaunas) – Olimpia (Mediolan) do wypełnionej po brzegi hali sportowej bez maseczki.

Pierwszy przypadek koronawirusa na Litwie wykryto 28 lutego u kobiety, która wróciła z Werony (ostatecznie wyzdrowiała). 12 marca dzieci po raz ostatni były w szkole, a cały kraj kwarantanna objęła 16 marca. Podobnie jak w całej Europie zamknięto granice, zalecono maksymalnie możliwą organizację pracy zdalnej, zakazano organizacji imprez kulturalnych i sportowych, zamknięto placówki szkoleniowe i edukacyjne, lokale gastronomiczne. Z perspektywy końca czerwca 2020 r. śmiało można twierdzić, że dość szybko wprowadzenie kwarantanny miało pozytywny wpływ na ograniczenie rozpowszechniania się epidemii w kraju. Mieszkańcy wykazali się zdyscyplinowaniem oraz solidarnością, powstał społeczny fundusz pomocy lekarzom i służbom sanitarnym, zorganizowano wolontariuszy do pomocy w szpitalach oraz służbach pomocy społecznej. Reakcja rządu była znacznie bardziej powolna. W pierwszych tygodniach kwarantanny maseczek oraz środków dezynfekujących brakowało nie tylko w sklepach lub aptekach, ale nawet w szpitalach i innych placówkach ochrony zdrowia. Jednak podsumowując ten najtrudniejszy okres od połowy marca 2020 r. do końca czerwca, należy stwierdzić, że pandemię udało się poskromić dość pomyślnie. Na 3 lipca b.r. stwierdzono 1828 przypadków zachorowań na koronawirusa, 1539 osób wyzdrowiało i 79 – zmarło.

Jednak strona medyczna pandemii, to dopiero wierzchołek góry lodowej. Kwarantanna znacznie ograniczyła stosunki społeczne i gospodarcze zarówno na poziomie międzynarodowym, jak i wewnątrz kraju. Najbardziej ucierpiały turystyka, hotelarstwo, sektor usług i rozrywki, jednak pośrednio wstrząsu doznała cała gospodarka kraju, jak i gospodarka światowa. Ze względu na ogłoszoną kwarantannę w ciągu ostatnich dwóch tygodni marca około 7% zatrudnionych nie pracowało lub pracowało mniej godzin niż zwykle, wśród nich prawie 60% stanowiły kobiety. W tym okresie kwarantanna najbardziej dotknęła sektory budownictwa i usług, odpowiednio 12% i 8%. Stopa bezrobocia w pierwszym kwartale 2020 r. stanowiła 7,1% i do końca 2019 r. wzrosła o 0,7 punktu procentowego, w porównaniu z analogicznym kwartałem 2019 r. wzrosła o 0,6 punktu procentowego. W porównaniu z czwartym kwartałem 2019 r. rzeczywista zmiana PKB, z uwzględnieniem zmian sezonowych i różnicy dni pracy, była ujemna i wyniosła minus 0,2 proc. Jednak ta liczba nie odzwierciedla rzeczywistego stanu gospodarki, ponieważ znaczny upadek kompensuje ponad 2 procentowy wzrost PKB w styczniu-lutym 2020 r. Na początku czerwca 2020 r. stopa bezrobocia wzrosła do 11,8%, jednak w końcu maja, już zaznaczył się wzrost liczby wolnych miejsc pracy, a osłabienie wymagań kwarantanny stale zwiększało konsumpcję i aktywizację małych i średnich

przedsiębiorstw, głównie skierowanych na rynek wewnętrzny.

W swoich analizach początku czerwca 2020 r. eksperci Banku Litwy zaznaczyli, że PKB w tym roku ma się zmniejszyć o 9,7%, zamiast 11,4% przewidywanych wcześniej (w końcu marca). „Perspektywy rozwoju gospodarki Litwy poprawiają się, ponieważ litewska gospodarka i system finansowy przetrwały pierwszą falę rozpowszechniania się koronawirusa (COVID-19) lepiej niż oczekiwano” – zaznaczył przewodniczący Zarządu Banku Litwy Vitas Vasiliauskas. Jego zdaniem prognozy poprawia fakt, że od początku maja liczba pracowników nie malała, ruch ludności się odradzał, a popyt krajowy i zużycie energii elektrycznej już się nie zmniejsza. Jednak należy stwierdzić, że Bank Litwy najbardziej ostrożnie (może pesymistycznie) ocenia gospodarcze perspektywy Litwy w 2020 r., ponieważ Międzynarodowy Fundusz Walutowy przewiduje, że PKB Litwy spadnie o 8,1%, Komisja Europejska zakłada 7,9 procentowy spadek, zaś Ministerstwo Finansów Litwy - 7,3%.

Na Litwie, jak i w innych krajach UE, po wprowadzeniu kwarantanny zostały zastosowane różne środki wspierania mieszkańców oraz biznesu. Dodatkowe zasiłki dla osób bezrobotnych i tymczasowo niezatrudnionych (pokrywanie przez państwo części wynagrodzeń), gwarancje kredytowe i mikropożyczki dla przedsiębiorstw, osobom na samozatrudnieniu przewidziano zasiłek jednorazowy ponad 250 EUR oraz wszystkie gwarancje przy rejestracji w Urzędzie Pracy. Jednorazowy zasiłek wielkość 200 EUR przewidziano dla mieszkańców o niskich dochodach oraz emerytów. Jednak podsumowując działania rządu w tej dziedzinie, należy stwierdzić, że decyzje były dość powolne, niedostatecznie zróżnicowane oraz dopasowane do realnych potrzeb mieszkańców i przedsiębiorstw. Dominowały rozwiązania redystrybucji środków finansowych zamiast aktywizacji działań organizacyjnych i szerzenia dodatkowych usług. Nie zważając na te mankamenty tarczy antykrzysowego, na Litwie udało się zachować stabilność socjalną, a stabilizacja życia gospodarczego od połowy maja dobrze wróży na pomyślne przejście okresu pokryzysowego. Należy jednak przyznać, że konsekwencje pandemii na całym świecie zmniejszą możliwości eksportowe litewskich przedsiębiorstw i mogą stanowić ryzyko dla ich wypłacalności w przyszłości, dlatego w obecnym okresie istnieje jeszcze duża niepewność co do społeczno-gospodarczej przyszłości Litwy oraz UE, wszystko w znacznym stopniu będzie zależało od tego, jak otworzą się gospodarki innych krajów i czy unikniemy drugiej fali koronawirusa Covid-19 jesienią 2020 roku?

Prof. Bogusław Gruzewski
Dyrektor

Litewskie Centrum Badań Socjalnych
Członek SNPL

ARTYKUŁ TECHNICZNY

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy,

Na następnych stronach niniejszego wydania „Flash Info” zamieszczam interesujący artykuł naszego Kolegi Andrzeja Kajzera, Prezesa Zrzeszenia Federalnego Polskich Inżynierów i Techników w Niemczech nt. Stowarzyszenia Inżynierów Niemieckich VDI.

Z kart historii

Korzenie organizacji sięgają 1846 roku w Królewskim Instytucie Handlu w Berlinie.

Stowarzyszenie zostało założone 12 maja 1856 roku członków Stowarzyszenia Akademickiego Schronisko w Berlinie. Pierwsze stowarzyszenia okręgowe powstały w Düsseldorfie, Berlinie, Akwizgranie, Saarbrücken i Dortmundzie już w pierwszym roku.

Inżynier Carl Friedrich Euler został pierwszym prezesem

- 1857 - po raz pierwszy ukazało się czasopismo Stowarzyszenia Inżynierów Niemieckich.
- 1866 - VDI zainicjowało ustanowienie stowarzyszeń monitorujących kotły parowe jako prekursora dzisiejszych technicznych stowarzyszeń monitorujących (TÜV).
- 1877 - prace przygotowawcze do pierwszego niemieckiego prawa patentowego
- 1884 - opublikowano pierwsze wytyczne VDI.
- 1891 - VDI na mocy dekretu króla pruskiego otrzymało uprawnienia osoby prawnej.
- 1894 - „Fundusz Pomocy dla Niemieckich Inżynierów” - poprzednik VDI-Ingenieurhilfe e.V. - został utworzony w celu wspierania potrzebujących inżynierów i ich rodzin.
- 1899 - na wniosek VDI uczelniom technicznym wydano uprawnienia do nadawania stopnia doktora (dr inż.), jednocześnie wprowadzono stopień naukowy inżyniera.
- 1903 - Zgromadzenie ogólne VDI w Monachium dało impuls do założenia Deutsches Museum
- 1917 - VDI jest współzałożycielem Niemieckiego Komitetu Normalizacyjnego
- 1921 - po raz pierwszy pojawiło się czasopismo VDI Nachrichten.
- 1923 - utworzenie wydawnictwa VDI Verlag GmbH.
- 1925 - Ilse Knott-ter Meer została pierwszą kobietą w VDI.
- 1930 - VDI było gospodarzem drugiej światowej konferencji mocarstw w Berlinie.
- 1933 - przejęcie władzy przez narodowych socjalistów, dało się odczuć również w VDI, pierwsi pracownicy zaczęli do pracy przychodzić w mundurach partyjnych. Prezes VDI Adolf Krauss, a wraz z nim pięciu innych członków zarządu zrezygnowało z pełnionych funkcji. Z poparciem kierownictwa partii, Heinrich Schult, dyrektor AEG i członek NSDAP od 1931 roku, został przewodniczącym VDI.
- 1933 - Na walnym zebraniu VDI w maju 1933 r. sformułowano „zobowiązanie niemieckich inżynierów do nowego rządu”. Polityka członkostwa VDI od 1933 r. opierała się na ideach reżimu narodowo - socjalistycznego: początkowo tym, którzy chcieli wstąpić do VDI, a którzy zostali zakwalifikowani jako Żydzi, statutowo odmówiono członkostwa, a nieco później żydowscy członkowie zostali wykluczeni ze stowarzyszenia.
- 1933 - W czerwcu 1933 VDI połączyło się z innymi stowarzyszeniami inżynierskimi, tworząc

Reichsgemeinschaft der Technischen Wissenschaftsarbeit (RTA). RTA przejmując budynki VDI, podobnie jak później Narodowo-Socjalistyczna Federacja Niemieckiej Technologii (NSBDT). Do 1937 r. wszyscy członkowie VDI zostali przeniesieni do NSBDT, a stanowiska kierownicze w VDI musiały być obsadzone przez członków partii

- 1938 - na walnym zgromadzeniu VDI odbyło się sympozjum poświęcone technologii wojennej. W czasie drugiej wojny światowej VDI organizowało specjalistyczne konferencje i szkolenia z tematy techniczne związane z wojną. Po klęsce Niemiec w bitwie pod Stalingradem zarząd VDI dostroił się do wojny totalnej, ze strony VDI została uruchomiona objazdowa wystawa „Wzrost wydajności”, która została pokazana w sumie w 97 lokalizacjach.
- 1945 - Po zakończeniu wojny pracownicy VDI próbowali ponownie uruchomić klub, ale w listopadzie 1945 r. Berliński magistrat zakazał jakiegokolwiek działalności klubowej; Istniejące akta i dokumenty zostały skonfiskowane, a sale klubowe zamknięto. Jako powód podano przynależność stowarzyszenia do NS-Bund Deutscher Technik. Nie było możliwości odwołania się od tego orzeczenia. W Niemczech Zachodnich 20 stowarzyszeń okręgowych VDI z siedzibą w brytyjskiej strefie okupacyjnej mogło wznowić działalność już w listopadzie 1945 roku. Z inicjatywy Związku Okręgu Dolnego Renu 12 września 1946 r. ponownie założono VDI, które przeniosło swoją siedzibę z Berlina do Düsseldorfu. W Strefie Radzieckiej Stowarzyszenie Inżynierów Niemieckich zostało wchłonięte do nowo powstałej Izby Technicznej.
- 1956 - VDI założyło Grupę Roboczą ds. Technologii Jądrowej, z której w 1959 roku wyłoniło się Niemieckie Forum Atomowe.
- 1957 - powstała Komisja ds. Jakości Powietrza
- 1964 - Komisja VDI ds. Redukcji szumów.
- 2000 - EXPO 2000 Hannover GmbH zorganizowały wraz z VDI pierwszy Światowy Dzień Inżynierii w Hanowerze

Członkowie

W połowie 2020 r. Liczba członków wynosiła około 145 000, a inżynierowie z różnych dyscyplin coraz częściej obejmowali także przyrodników i informatyków.

Dla porównania: w 2011 roku w Niemczech zatrudnionych było około 1 661 000 inżynierów. Chociaż tylko około jeden na dziesięciu zatrudnionych inżynierów jest zorganizowany w VDI, uważa się, że VDI jest jednym z największych technicznie zorientowanych klubów i stowarzyszeń na świecie.

Stowarzyszenie jest regionalnie podzielone na 15 przedstawicielstw państwowych, 45 stowarzyszeń okręgowych, grupy studentów i młodych inżynierów w przedstawicielstwach VDI i VDI za granicą. Ponadto VDI utrzymuje wiele biur na niemieckich uniwersytetach. Odpowiedzialne stanowiska VDI e. V. oraz w okręgowych stowarzyszeniach często zajmowane są przez profesorów i innych członków uniwersytetu. To wyjaśnia stosunek VDI do szkolnictwa wyższego w kwestiach polityki edukacyjnej.

Zadania statutowe i aktywność

Zadania, które VDI stawia sobie zgodnie ze swoim statutem:

Współpraca wszystkich projektantów technologii i innych projektantów ludzkiej kreatywności w celu odpowiedzialnego korzystania z technologii,
Promocja nauk technicznych i badań,
Promocja młodych talentów technicznych,
Tworzenie przepisów technicznych,
Dalsze szkolenie inżynierów,
Umożliwienie wymiany doświadczeń i
Tworzenie znaków certyfikujących.

Statuty nie zawierają celów zawodowych i etycznych.

Kluby VDIin dla dzieci w wieku od czterech lat, mają zachęcić dzieci do poznawania technologii i nauki. Sieć studentów i młodych inżynierów - dla studentów, doktorantów i młodych specjalistów
Grupa robocza VDI Women in Engineering reprezentuje interesy kobiet-inżynierów i studentek inżynierii

Tworzenie wytycznych

VDI jest trzecim co do wielkości regulatorem technicznym w Niemczech. Każdego roku dodaje się lub aktualizuje od 220 do 240 nowych wytycznych. Ponadto istnieją krajowe i międzynarodowe normy opracowane przez stowarzyszenia specjalistyczne VDI, Komisję ds. Czystości Powietrza oraz Komitet ds. Standardów Akustyki, Redukcji Hałasu i Technologii Drgan. Prace nad przepisami technicznymi prowadzi eksperci z zainteresowanych grup, którzy pracują na zasadzie wolontariatu dla VDI.

Grupa VDI / współczesność

Grupa VDI składa się z dziewięciu prywatnie zorganizowanych firm, które mają na celu osiągnięcie zysku, oraz dwóch zarejestrowanych stowarzyszeń i organizacji non-profit Sp. z o. o.:

VDI reprezentuje swoje interesy w polityce krajowej, a także działa na arenie międzynarodowej w międzynarodowych organizacjach parasolowych, takich jak FEANI czy WFEO.

Członkowie grupy VDI prowadzą prace techniczne i naukowe w zakresie normalizacji oraz jako organy zarządzające projektami w celu publicznego finansowania badań.

Stowarzyszenie Inżynierów Niemieckich e. V. działa narzec krajowych i międzynarodowych interesów i dlatego doprowadziła do wpisania VDI na listę lobbystów Bundestagu (niemiecki Sejm)

VDI Sp. z o. o.

VDI GmbH jest zarządzającą spółką holdingową Grupy VDI. Z jednej strony utrzymuje i kontroluje inwestycje w swoich spółkach zależnych, a tym samym odpowiada za działalność gospodarczą Grupy VDI. W ten sposób VDI GmbH przyczynia się do zrównoważonego i dochodowego rozwoju całej grupy VDI.

Z drugiej strony działa jako wewnętrzny dostawca usług dla grupy VDI. W VDI GmbH specjaliści pracują nad głównymi tematami finansów, zasobów ludzkich, zakupów, prawa, IT, rozwoju cyfrowego i organizacyjnego.

VDI T. z.

Fascynacja technologią napędza nas do przodu: od 160 lat Stowarzyszenie Niemieckich Inżynierów VDI dostarcza ważnych impulsów dla nowych technologii i rozwiązań technicznych dla lepszej jakości życia, lepszego środowiska i większego dobrobytu. Zrzeszające około 150 000 członków osobistych, VDI jest największym stowarzyszeniem technicznym i naukowym w Niemczech. Jako rzecznik inżynierów i technologii aktywnie pomagamy kształtować przyszłość. Ponad 12 000 ekspertów-

wolontariuszy pracuje co roku nad najnowszymi odkryciami, aby promować naszą lokalizację technologiczną. Jako trzeci co do wielkości techniczny regulator, VDI jest partnerem niemieckiego biznesu i nauki.

VDI - GaraGe non-profit Sp. z o. o.

Od września 2000 roku działa jako centrum technologiczne dla młodych ludzi. Oprócz edukacji szkolnej, pozaszkolne kształcenie jest filarem wspierającym wyrażanie entuzjazmu dla przyszłych tematów. Uczniowie i młodzi ludzie doświadczają eksperymentów rzeczy związanych z technologią, nauką i biznesem w VDI - GaraGe w Lipsku. Na 2500 metrach kwadratowych usadowiono interaktywne światy technologii, w których można poznać takie tematy, jak automatyka, bionika, technologia materiałowa, robotyka, elektrotechnika i wykorzystanie zasobów.

VDI- Pomoc inżynirska T. z.

VDI Ingenieurhilfe e. V. założona w 1894 roku, wspiera potrzebujących inżynierów w potrzebie, także materialnie. Uznane stowarzyszenie non-profit w ramach VDI Group jest finansowane wyłącznie z darowizn. Ochotniczy mężowie zaufania w 45 stowarzyszeniach okręgowych VDI oraz w biurze są niezwykle zaangażowani w pomoc inżynierom lub osobom pozostającym na ich utrzymaniu (rodzinnie) w potrzebie.

VDI Service Sp. z o. o.

VDI Service GmbH łączy w sobie usługi centralne dla VDI Haus w Düsseldorfie (Airport City) w postaci kafeterii, usług dozorczych i technicznych, a także poczty.

VDI Centrum Technologiczne Sp. z o. o.

VDI Technologiezentrum GmbH jest jednym z wiodących niemieckich sponsorów projektu. Jako dostawca usług dla rządów federalnych, stanowych i UE, wspiera planowanie i wdrażanie programów finansowania oraz opracowuje strategię i instrumenty służące realizacji celów polityki badawczej. VDI TZ GmbH towarzyszy i inicjuje procesy strategiczne, dialogowe i innowacyjne dla swoich klientów oraz tworzy interfejs dla biznesu, nauki, polityki i administracji. Firma doradza we wszystkich ważnych technologicznych i społecznych obszarach przyszłości - m.in. Cyfryzacja, zrównowagony rozwój, bezpieczeństwo, mobilność - i pracuje nad rozwiązaniami, których Twoi klienci potrzebują do wykonywania swoich zadań.

VDI Wydawnictwo Sp. z o. o. i VDI Media Fachowe Sp. z o. o. & Co. KG

W VDI Verlag inżynierowie i kierownicy techniczni mogą znaleźć wszystkie informacje ważne dla ich pracy zawodowej lub kariery. VDI Verlag wydaje również dobrze znane tygodnik **VDI Wiadomości**. Oprócz portalu technologiczno-zawodowego ingenieur.de w portfolio VDI Verlag, VDI Fachmedien GmbH & Co. KG oferuje szeroką gamę specjalistycznych mediów z zakresu budownictwa, produkcji, bezpieczeństwa technicznego, inżynierii lądowej, technologii budowlanej, logistyki, energii i środowiska.

VDI Ubezpieczenia Sp. z o. o.

Inżynierowie mają również specjalne potrzeby, jeśli chodzi o ubezpieczenie. Dlatego VDI Insurance Service doradza wszystkim członkom VDI w kwestiach ubezpieczeniowych, zarówno prywatnych, jak i zawodowych. Należą do nich przede wszystkim ochrona przed ryzykiem, ochrona dochodów oraz ubezpieczenie emerytalne czy zabezpieczenie na starość. Wraz ze swoimi partnerami oferuje całe spektrum ubezpieczeń na specjalnych warunkach.

VDI Forum Gospodarcze Sp. z o. o.

Jako specjalista ds. Szkoleń VDI Wissensforum jest partnerem dla inżynierów oraz specjalistów technicznych i menedżerów. Eksperti ze świata nauki i praktyki przekazują swoją wiedzę na ponad 2150 kongresach, konferencjach, forach technologicznych, kursach i seminariach - ponad 800 tematów jest poruszanych na międzynarodowych imprezach w kraju i za granicą. Każdego roku 37 000 uczestników szkoli się i dokształca za pomocą VDI Wissensforum. Możliwe jest to dzięki naszym prelegentom: ponad 5000 naukowców, praktyków i ekspertów technologicznych.

VDI Center Resource Efficiency GmbH

VDI Center Resource Efficiency GmbH (VDI ZRE) ma za zadanie przygotowanie w sposób zrozumiały informacji o technologiach środowiskowych oraz procesach energooszczędnych i materiałowych. Celem jest pomoc szczególnie małym i średnim przedsiębiorstwom w zwiększaniu ich efektywnego gospodarowania zasobami

VDI / VDE Innowacje + Technika GmbH

Jeśli chodzi o pytania dotyczące innowacji i technologii, VDI / VDE Innovation + Technik GmbH (VDI / VDE-IT) jest wiodącym usługodawcą, który opracowuje odpowiednie rozwiązania na każdym etapie procesu innowacji. Firma wspiera klientów w kraju i za granicą analizami, zarządzaniem złożonymi projektami czy organizacją punktów kontaktowych. Jako sponsor projektu, VDI / VDE-IT zarządza programami finansowania polityki w zakresie technologii i innowacji na poziomie federalnym, stanowym i UE. A poprzez zarządzanie branżowe, sieciowe i procesowe wspiera realizację polityki innowacyjnej w gospodarce.

Opracował: Andrzej Kajzer (ZFPITN)

INNE WYDARZENIA

Patronat Honorowy STP nad IV Międzynarodową Konferencją Naukowo-Techniczną „Problemy

Inżynierii Bezpieczeństwa Obiektów Antropogenicznych”

Stowarzyszenie Techników Polskich w Wielkiej Brytanii objęło Patronat Honorowy nad IV Międzynarodową Konferencją Naukowo-Techniczną „Problemy Inżynierii Bezpieczeństwa Obiektów Antropogenicznych” organizowaną przez Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców i Biegłych Sądowych razem z Oddziałem Warszawskim SIMP, Centrum Rzeczoznawstwa Budowlanego, Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Instytutem Inżynierii Bezpieczeństwa Obiektów Antropogenicznych.

Przedmiotem konferencji będą teoretyczne i praktyczne problemy inżynierii bezpieczeństwa w zakresie technicznym, ekonomicznym, prawnym i organizacyjnym występujące w procesach projektowania, wykonywania i eksploatacji obiektów antropogenicznych umożliwiających realizację różnorodnych potrzeb człowieka.

Wydarzenie odbędzie się 15-16 kwietnia 2021 r. w Warszawskim Domu Technika Naczelnej Organizacji Technicznej, ul. Czackiego 3/5 w Warszawie.

Poniżej zamieszczamy tekst wystąpienia dyrektora Niemieckiego Instytutu Spraw Polskich prof. dr Peter Oliver Loew w sprawie budowy pomnika upamiętniającego napaść hitlerowskich Niemiec na Polskę w dniu 1 września 1939 roku.

JAK NAJLEPIEJ UPAMIĘTNIĆ POLSKIE OFIARY WOJNY?

Uroczystości z okazji 81. rocznicy wybuchu drugiej wojny światowej w Berlinie

WYDARZENIE ONLINE

1 września 2020 roku Niemiecki Instytut Spraw Polskich zorganizował uroczystość upamiętniającą 81. rocznicę napaści Niemiec na Polskę.

*Dr Dietmar Woidke
Prezydent Kraju
Związkowego
Brandenburgii i
Przewodniczący Rady
Federalnej Niemiec*

***Fot.
Katarzyna Mazur/DPI*

Oprócz premiera Brandenburgii dra Dietmara Woidke, pani prezes Niemieckiego Instytutu Spraw Polskich Rity Süsmuth, pana Ambasadora RP Andrzeja Przyłębskiego i Uwe Neumärkera, dyrektora Fundacji Stiftung Denkmal, głos zabrał także dyrektor Niemieckiego Instytutu Spraw Polskich prof. dr Peter Oliver Loew.

Poniżej publikujemy tekst tego wystąpienia.

Publikacja wystąpienia za zgodą Autora opublikowana 02.09.2020 na stronie Instytutu DPI, Darmstadt w języku niemieckim.

Tłumaczenie Andreas Kajzer.

****Prawa do zdjęć pani Katarzyny Mazur i DPI zostały zakupione przez Kol. Andrzeja Kajzera ze środków własnych za co Redakcja „Flash Info” serdecznie Mu dziękuję.**

Przemówienie w dniu 1 września 2020 r.

KULTURA UPAMIĘTNIANIA

AUTOR:

PETER OLIVER LOEW

*Fot.
Katarzyna
Mazur/DPI***

Szanowny Panie Premierze,
Szanowna Pani Wiceprzewodnicząca Bundestagu,
Szanowny Panie Ambasadorze,
Szanowni Państwo,

1 września 1939 roku pozostanie na zawsze przerażającą datą w historii Niemiec, a tym bardziej w historii Polski.

Jak bardzo różne są nasze kultury pamięci.

W Polsce 1 września 1939 roku jest wszechobecny, podobnie jak nieskończenie długie 2077 dni do zakończenia drugiej wojny światowej, ponad 2000 dni mordów i zniszczeń, ponad 2000 dni, które wciąż mocno obciążają polską teraźniejszość.

We niemieckiej kulturze pamięci 1 września 1939 r. jest początkiem działań wojennych, które objęły prawie całą Europę, a Polska jest w najlepszym razie jednym z wielu elementów tej katastrofy.

Kto w Niemczech wie, co w imię Niemiec zostało zniszczone w Polsce, co zostało zrabowane, zniszczone, wymazane, eksterminowane, kogo przesładowano, ponizano, zniewalano, raniono, mordowano?

Kto może zrozumieć, jak obłąkana antypolska propaganda nazistów z tygodni poprzedzających 1 września 1939 r. nadal kształtuje niemieckie wyobrażenia do dziś?

Kto w Niemczech tak naprawdę zdaje sobie sprawę, co do dziś oznaczają niemieckie zbrodnie w Polsce dla polskiego społeczeństwa? Śmierć około 6 milionów obywateli? Zagłada prawie wszystkich 3 milionów polskich Żydów? Zniszczenie miast, bibliotek, rozbiście rodzin?

Można o tym zapomnieć, zanurzając się w kolorowym zgiełku dynamicznych polskich miast, zatrzymując się nad mazurskim jeziorem lub wędrując po Beskidach, ale wspomnienia wojny czają się w Polsce za każdym rogiem, pod każdym przydrożnym kamieniem.

... groby...

... pustka na ruchliwych niegdyś żydowskich ulicach ...

... deformacja historii ...

... ponad czterdzieści lat sowieckiej dominacji, w której wszystko się skończyło ...

Pamięć o wojnie czai się w polityce i w stosunkach między Polską a Niemcami.

Aby wyraźniej wpisać w niemiecką pamięć cierpienia Polski w czasie II wojny światowej, Florian Mausbach, mój poprzednik Dieter Bingen, Rita Süsmuth, Wolfgang Thierse i Andreas Nachama zaproponowali trzy lata temu ideę „Pomnika Polskich Ofiar” na Askanischer Platz w Berlinie jako empatycznego gestu pamięci, chęci upamiętnienia.

Minęły trzy lata, a pomnika nadal nie ma, niemiecka pamięć o II wojnie światowej nadal w dużej mierze skierowana jest do wewnątrz, do własnego społeczeństwa. Można to zobaczyć tutaj, na Askanischer Platz, gdzie w przyszłym roku będziemy mogli zwiedzić wystawę o ucieczce i wypędzeniu, a za kilka lat muzeum wygnania.

Są to niewątpliwie niezwykle ważne inicjatywy, ale ostatecznie są one skierowane do „naszych”, niemieckich ofiar i przesładowanych w czasie wojny. A co z pozostałymi ofiarami i przesładowanymi? Czy nie powinniśmy być odpowiedzialni za pamięć o nich, pamiętając, że druga wojna światowa wyszła z niemieckiej ziemi?

To pytanie zadawano już od jakiegoś czasu. Stąd inicjatywa „Pomnika Polskich Ofiar” upamiętniająca eksterminacyjną wojnę na wschodzie i okupacyjne panowanie w całej Europie.

Dlatego w Niemieckim Instytucie Spraw Polskich próbowaliśmy wspólnie z Fundacją Stiftung Denkmal (drogi Uwe Neumärker) łączyć różne pomysły upamiętnienia i proponujemy kilka elementów - Plac 1 września 1939, „Pomnik Polskich Ofiar”, Centrum Dokumentacji Niemieckiej Okupacji w Europie oraz elementy upamiętnienia poszczególnych grup ofiar.

Z tego powodu chcemy wreszcie - wreszcie! - utorować drogę, aby wypełnić szaloną pustkę nie tylko w berlińskim krajobrazie pamięci, ale w całym społeczeństwie niemieckim i wysłać sygnał naszym sąsiadom w Europie:

„Myślimy o Waszym cierpieniu i popełnionych przez Niemcy zbrodniach. Dajemy Wam przestrzeń do żałoby i robimy wszystko, co w naszej mocy, aby informować naszych

współobywateli w Niemczech o tym, co Wam uczyniliśmy”

Teraz kolej na decyzję Bundestagu. Czas ucieka, oczekiwania są wysokie, a potrzeby są przeogromne.

I dlatego mam nadzieję, że za rok, 1 września 2021 r., kiedy będziemy upamiętniać napaść na Polskę, będziemy już wiedzieli, w jaki sposób ta pustka w niemieckiej pamięci zostanie wypełniona.

RELACJA Z WYDARZENIA NA STRONIE DPI W JĘZYKU NIEMIECKIM

<https://www.deutsches-polen-institut.de/termine/archiv/gedenken-an-den-dt-ueberfall-auf-polen-2/>

RELACJA VIDEO Z WYDARZENIA W JĘZYKU NIEMIECKIM

https://www.facebook.com/deutsches-poleninstitut/videos/gedenken-an-den-deutschen-%C3%bcberfall-auf-polen-am-1-september-2020-am-askanischen-789763851775959/?so=permalink&rv=related_videos

WYWIAD Z PROFESOREM RADIO NIEMIECKIE WDR. W JĘZYKU POLSKIM

<https://www1.wdr.de/radio/cosmo/programm/sendungen/radio-polsku/standpunktwidzenia/historycy-pomnik-polskich-ofiar-100.html>

CIEKAWOSTKI

TRYLINKA

Pewnego dnia natrafiłem na krótki artykuł poświęcony inżynierowi okresu międzywojennego XX w., Władysławowi Trylińskiemu i jego „trylince”.

„Trylinka” to rodzaj betonowych płyt o charakterystycznym kształcie szesciokąta foremnego. Płyta ma dużą wytrzymałość, jest więc używana do budowy nawierzchni parkingów, także dla samochodów ciężarowych. Wykonywano z niej podjazdy, nawierzchnie składowisk i placów. Znalazła też zastosowanie do utwardzania nasypów, brzegów koryt rzecznych, wykopów.

Nazwa pochodzi od nazwiska polskiego wynalazcy - inżyniera Władysława Trylińskiego, który 15 września 1933 r. opatentował pod nr 18323 nawierzchnię z betonowych płyt szesciokątnych.

Tryliński po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r. był dyrektorem okręgowej dyrekcji robot publicznych w Warszawie. W 1929 r., razem ze Stefanem Bryłą wstąpił się konstrukcją pierwszego na starym kontynencie spawanego mostu, który powstał niedaleko Łowicza nad rzeką Studwią. Trylinka zaś powstała w kamieniołomie w Miękinii. Inżynier Tryliński, obserwując proces produkcyjny, w którym z pozyskiwanych z kamieniołomu głazów poprzez cięcie uzyskiwano formaki, poddawane następnie ręcznej obróbce, w efekcie której powstawały kostki brukowe, a odpady mielono na tłuścić, kliniec i grys, zwrócił uwagę na ogromne ilości drobnych, niekiedy pyłowych frakcji, nieprzydatnych już do niczego. Zaproponował wtedy, aby właśnie z nich prokurować masę, dającą się wlewać do form i tworzyć sześciokątne płyty betonowe „trylinki”.

FSC „ŻUK”

Przed II wojną światową, w ramach powstającego Centralnego Okręgu Przemysłowego, w 1938 r. rozpoczęto budowę fabryki na podstawie umowy licencyjnej zawartej przez Zakłady Mechaniczne Lilpop, Rau i Loewenstein z amerykańskim koncernem General Motors. Fabrykę zbudowano w Lublinie. Powstała okazała hala produkcyjna. Wojna zniweczyła plany. Urządzenia fabryczne wywiózł niemiecki okupant, a pozostałości - Armia Czerwona. W 1948 r. władze PRL podjęły decyzję budowy fabryki samochodów w Lublinie. Wykorzystano postawioną przed wojną halę. Zaplanowano montaż ciężarówek z części dostarczanych z ZSRR. Licencyjny GAZ-51 otrzymał nazwę "Lublin". Auto było jednak mało przydatne dla polskiej gospodarki - drogie w eksploatacji, ze zbyt małą ładownością, paliwożerne. Wszyscy woleli sarnochód ciężarowy wytwarzany w Starachowicach. W 1956r. w lubelskiej fabryce rozpoczęto prace nad nowym modelem. Projektem kierował początkowo inż. Roman Skwarek, a następnie inż. Stanisław Tariski. Aby obniżyć koszty produkcji, zdecydowano się na konstrukcję opartą na już jeżdżącym po drogach modelu. Samochód zbudowano na bazie „Warszawy” m20. Prototyp, został ukończony w 1957 r. Otrzymał nazwę „Żuk” A 03. Nazwę, od pasiastego malowania prototypu, zaproponował Julian Karniński.

W 1959 r. rozpoczęto seryjną produkcję samochodu dostawczego FSC „Żuk”. Parametry silnika czterosuwowego, dolnozaworowego umożliwiały rozpędzenie auta do 90 km/h. Masa własna wynosiła 1300 kg, a ładowność 900 kg.

„Żuki” eksportowane były do "zaprzyżnionych krajów" takich, jak: ZSRR, Bułgaria, Rumunia czy Kuba. Pojazdy zakupiły tak egzotyczne kraje, jak: Egipt, Ekwador i Kolumbia. Sprzedawane były nawet do Norwegii.

Rząd Egiptu poprosił o zbudowanie wozu strażackiego opartego o konstrukcję „Żuka” furgonetki. Auto wyposażono w motopompę, drabinę oraz agregaty prądotwórcze. Łatwa w naprawach konstrukcja świetnie sprawdzała się w gorącym klimacie. Wkrótce zapadła decyzja o rozpoczęciu produkcji auta w krainie faraonów. Nasz „Żuk” produkowany był tam pod nazwą „Ramzes”. W Polsce „Żuki” wozy strażackie zwykle znajdowały się na wyposażeniu jednostek ochotniczej straży pożarnej.

„Żuk” był produkowany i modernizowany 40 lat.

Spełnił ważne zadanie w krajowym dostawczym transporcie. Ostatni pojazd opuścił fabrykę 13 lutego 1998 r. i powędrował do zakładowego muzeum. Oficjalnie wyprodukowano 587 500 pojazdów, ale ostatni egzemplarz ma numer seryjny 587 818, co może wskazywać na nieco większą ilość, niż podana oficjalnie.

Źródło: Kalendarz Rodziny 2020

Flash Info

Wydawca:

Europejska Federacja Polonijnych Stowarzyszeń

Naukowo-Technicznych

Redakcja: Janusz Ptak

2, rue Fosse au Bossu, 27930 Angerville, Francja

Tel. +33 6 87 56 81 70

e-mail: efpsn-t@orange.fr

Zdjęcia: archiwa VPI, SNPL, STPL, SITPF, STP, ZFPITN

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za wiarygodność przesłanych informacji i zastrzega sobie prawo skracania artykułów